

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. In tanta rerum, &c. Reducit ad Normam Juris Communis, & Concilii
Tridentini omnia privilegia Regularibus à Pio V. concessa: anno 1573.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

cessis, & forsan extensis, quas quoad ea quæ præsentibus adversantur & contrariantur, penitus & omnino revocamus, cassamus, & irritamus, nec non Monasteriorum, & aliorum Regularium Locorum, ac Ordinum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliis nuncupatis, quibusvis Monasteriis, Regularibus Locis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus & aliis decretis, etiam motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliis quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis & innovatis: quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso & formâ in illis tradita observata inferri forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, contrariis quibuscunque.

§. 5. Ut autem præsentibus Litteræ ad omnium quorum interest notitiam deducantur, nec aliquis earum ignorantiam prætere, aut contra eas se excusare valeat, dicta auctoritate statuimus & decernimus, ut ipsæmet litteræ, vel earum transumptum in Basilica Principis Apostolorum de Urbe, Sancti Joannis Lateranensis, ac Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac in acie Campi Floræ per aliquos ex Curforibus nostris publicentur, earum exemplo in singulis valvis & acie prædictis affixo, & dimisso.

§. 6. Verum quia difficile foret præsentibus litteras ad singula quæque loca, in quibus de eis fides facienda est, deferri volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod earundem litterarum transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, in judicio, & extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Nulli ergo &c.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo septuagesimo primo, octavo Id. Augusti, Pontificatus nostri, anno sexto.

Anno à Nativitate Domini millesimo quingentesimo septuagesimo primo; Indictione decima quarta, die vero vigesima secunda Mensis Augusti, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini PII, divinâ providentiâ Papæ V. anno ejus sexto, retroscriptæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in locis retroscriptis, per nos Joannem Gerardum & Alamanum de Alamanis Cursores.

Philibertus Chappuis, Mag. Curf.

GREGORIUS DECIMUS TERTIUS.

PONTIFEX CCXXX.
ANNO DOMINI MDLXXII.

Gregorius Bononiensis, prius Hugo Boncompagni, anno 1572. Pio V. successit. Hic Kalendarium variis erroribus obnoxium, ac labentem Festorum rationem juxta Veterem Nicænæ Synodi rationem restituit, demtis è Mense Octobri anni 1582. decem diebus, & æquinoctio verno deinceps vigesimo primo Martii assignato, Epactisque ad Lunæ mu-

tationes designandas, in aurei numeri locum substitutis, editis ea de re regulis perpetuo duraturis. obiit anno 1585. (*Magni Bullarii Romani hujus Editionis Luxemb. 1727. Tom. II. fol. 387. App.*)

Breve ad Philippum II. Regem Hispaniarum, quo ei facultatem largitur creandi novos Equites Ordinis Aurei Velleris extra Capitulum seu Comitiam Ordinis: anno 1572.

GREGORIUS PAPA XIII.

Carissime in Christo Fili noster, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exponi nobis nuper fecisti, quod ad præsens vacant plura Loca & Officia Ordinis seu Societatis Velleris Aurei, *Del Toson*, vulgò nuncupati, & dubiras de Locis & Officiis hujusmodi extra Capitulum dicti Ordinis disponere seu providere posse.

Ad omnem igitur dubitandi materiam tollendam, tuis in hac parte supplicationibus inclinati. Tibi, ut hac vice de Locis & Officiis hujusmodi extra dictum Capitulum, quatenus id aliter facere nequeas, ad tui beneplacitum disponas, disponendi licentiam & facultatem, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus.

Non obstantibus dicti Ordinis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, stabilimentis, usibus & naturis, etiam si in illis caveatur expressè, quod illa Officia extra dictum Capitulum conferri non possent, & aliter factæ collationes & provisiones nullæ essent, Privilegiis quoque, Indultis & Litteris Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis & innovatis (quibus omnibus, eorum tenores in præsentibus pro expressis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus) ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV. Octobris, anno millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, Pontificatus nostri, anno sexto.

Reducit ad Normam Juris Communis, & Concilii Tridentini omnia privilegia Regularibus à Pio V. concessa: an. 1573.

GREGORIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

In tanta rerum, & negotiorum mole, qua Romanus Pontifex ex omnibus mundi partibus ac fidè premitur, vix vitari potest, ne aliqua interdum exiliant, quibus postea recognitis necesse est moderationis remedium adhibere.

§. 1. Cum itaque aliis fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, auditis gravaminibus, quæ Fratribus Ordinum Mendicantium ab Ordinariis locorum, & Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, multis modis inferri dicebantur, super sacris concionibus, & lectionibus habendis, confessionibus audientibus, penitentibus injungendis, Fratribus ad Ordines promovendis, celebratione Missarum, cura animarum, Sacramentorum ministracione, sepulturis, quarta funeralium, legatis, donationibus, eleemosynis, collectionibus, aliisque hujusmodi juribus, nec non decimis, & diversis oneribus, ac etiam super statu & regimine Sanctimonialium ipsi Fratribus subiectarum formatione processuum, censurarum publicatione, processionibus, præcedentiâ, locorum acquisitione, certisque aliis rebus tunc expressis, multa per quasdam suas litteras pro dictis Fratribus non modo statuerit, sed & quæ jam in Concilio Tridentino decreta fuerant ad hæc pertinentia declaraverit, multaque præterea privilegia eisdem decimo septimo Calend. Junii, Pontificatus sui, anno secundo:

§. 2. Et

§. 2. Et deinde ea omnia diversis aliis Ordinibus & Congregationibus Regularium non Mendicantium, etiam per modum communicationis concesserit.

§. 3. Postea per quandam suam Constitutionem de Vicariis perpetuis Parrochialibus Ecclesiis unitis per Ordinarios Locorum instituendis, & portione illarum Vicariis assignanda editam, alia super constitutione Fratrum eorumdem ad exercitium Curæ animarum in eis Parrochialibus Ecclesiis, quæ domibus & locis suis unita sunt, decreverit.

§. 4. Demum animadverso, quod ea omnia multis dubitationibus involuta, magnisque difficultatibus obstructa, multas magnasque dissensiones, alterationes, & lites inter prædictos locorum Ordinarios, & Fratrum ipsorum Ordines, non sine gravi Divini Cultus, & animarum detrimento, ac populorum scandalo concitaverant, contra ac ipsè sperabat, & per suam expectationem, ut qui interdum conquereretur, multa aliter alioque sensu à se prolata fuisse, quam litteris expressa essent: Cupiens his mederi incommodis, primum illa omnia, quæ Regularibus aliorum Ordinum quàm Mendicantium communicaverat, & secundum præmissa concesserat, motu proprio restrinxerit: Deinde plenius providere volens, prioribus litteris à se quoad ipsos Mendicantes magna in parte moderatis, omnes, & quascumque alias litteras, quæ de aliis Ordinibus, & Congregationibus extra Mendicantium Ordines de Observantia nuncupatos manaverant, omnino aboleverit, causas omnes jam de his etiam in Romana Curia pendentes ad se advocando, lites extinguendo, ac formatos super illis processus latusque sententias annullando, quemadmodum aliis suis litteris in registro proxime compertis, nunquam tamen publicatis, plenius continetur.

§. 5. Postremò circa Confessoriorum Regularium Mendicantium approbationem juxta Concilii prædicti decretum faciendam, etiam Lectores in Theologia Graduatos, & certos alios tunc expressos comprehendendi debere declaraverit.

§. 6. Nos hac tanta varietate cognita, quæ etiam ex multiplici litterarum, & constitutionum editione procedit, præsentibus & futuris discriminibus occurrere volentes, de nobis attributa potestatis plenitudine statuimus, & ordinamus, de prædictis & aliis omnibus litteris & constitutionibus, quæ ab eodem Prædecessore eisdem de rebus quorumcumque Regularium, etiam Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus quomodolibet emanarunt, ac omnibus, & quibuscumque in eis contentis, eam deinceps dispositionem, atque decisionem pro subiecta materia futuram esse, quæ sive ex jure veteri, sive ex Sacris dicti Concilii Decretis, sive aliis legitime ante dictarum litterarum & constitutionum editionem erat, & si ipsæ non emanassent, futuræ fuisset, ad quam dispositionem & decisionem, suumque pristinum integrum statum, ac terminum illa omnia reducemus; quin etiam tollimus, & abrogamus omnia irritantia, & alia decreta, nec non prohibitiones, declarationes, mandata, & quæcumque alia ipsis litteris & constitutionibus appolita, & aliis eorum occasione vel causa factis, his nostris statuto, ordinationi, & reductioni adversantia, quibuscumque illa sint concepta formulis, ac reservationibus, declarationibus, modificationibus, restitutionibus, mentis attestationibus, derogationum derogatoriis, aliisque fortissimis, efficacissimis, & inviolabilibus clausulis, etiam motu & potestatis plenitudine similibus, & ex certa scientia, etiam pro conservatione status Regularis, & ex quibuscumque aliis urgentissimis causis quotiescumque roborata. Decernentes illa omnia pro nullis & infectis haberi, omnesque supradictos, illarum usu, commodo, & effectu carere.

§. 7. Ac omnes lites & controversias, quæ coram quibusvis Judicibus, sive Ordinariis, sive Com-

missariis, etiam causarum Palatii Apostolici Auditoribus, & S. R. E. Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, prædictarum litterarum & constitutionum occasione super præmissis jam motæ sunt, nec dum decisæ aut finitæ, vel etiam quæ jam decisæ sunt, si modo tractum habeant successivum, easque rursus & inter quoscumque excitari in posterum contingat, secundum prædictam dispositionem nec aliter decidendas.

§. 8. Futura verò dubia & difficultates, quando-cunque & ubicunque orientur, ad Nos, & Sedem Apostolicam, ubi & cætera quæ ad decreta dicti Concilii pertinent quotidie declarantur, omnino referenda esse.

§. 9. Nec non irritum & inane, quidquid fecus super his per quoscumque scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Mandamus itaque in virtute Sanctæ Obedientiæ, præsentibus ab omnibus ubique Episcopis, & Locorum Ordinariis, nec non Ecclesiarum Prælatibus, Recltoribus, Fratibusque prædictis, ac cæteris ad quos pertinet, semper inviolata observari.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, Locorum & Ordinum quorumcumque juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, & Bulla aurea nuncupatis, dictis Ecclesiis, Ordinibus, & Congregationibus quomodolibet concessis, & confirmatis: quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, expressa, individua, & ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur præsentibus, pro sufficienter expressis habentes; illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Ut autem præsentibus omnibus plenius innotescant, volumus earum exempla fieri, & etiam imprimi, illisque Notarii publici manu, & Curie Ecclesiasticæ, vel Prælati, & Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo obfignatis, eandem illam prorsus fidem, in judicio & extra illud ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, Calend. Martii, Pontificatus nostri anno primo.

Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi, millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, Indictione prima, die verò vigesima tertia Mensis Martii, Pontificatus Sanctissimi Domini nostri Domini Gregorii, Divina Providentiâ Papæ XIII. anno primo, retroscripta littera affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Principis Apostolorum, & Sancti Joannis Lateranensis de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Joannem de Soya, & Marcum Antonium Brum, ejusdem Sanctissimi Domini nostri Papæ Cursores. Antonius Ludovicus, Mag. Curf.

Petente Henrico III. Galliarum Rege tributa decernit super Bonis Ecclesiasticis Regi solvenda, usque ad decies centena millia librarum, pro subsidio contra Religionis, & Regni perduelles: anno 1574.

GREGORIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, dilectis Filiis Carolo Sancti Apollinaris à Lotharingia, & Carolo Sancti Chry-

III.
Ex ibid.
Tom. 4.
pag. 750.